

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Lesňáka a sudcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Jozefa Mikluša o návrhu navrhovateľky JUDr. G. B. vtedajšej predsedkyňi [REDACTED] vedenom na disciplinárnom súde pod sp. zn. 2 Ds 5/2009 proti Mgr. A. B. [REDACTED] sudkyňi [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 24. februára 2010 takto

r o z h o d o l :

Mgr. A. B. [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytom [REDACTED]
[REDACTED] sudkyňa [REDACTED]

s a u z n á v a z a v i n n ú

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila po úprave skutku oproti návrhu tak, že

ako zákonná sudkyňa vo veci [REDACTED] sp. zn. 36 CbR 14/2008 navrhovateľa [REDACTED], o poverenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti [REDACTED] si vôbec nezisťovala aktuálny skutkový stav, nevyžiadala si aktuálny doklad z Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., z ktorého bolo absolútne zrejmé, že akcie emitované [REDACTED], sú v súčasnosti výlučne vo vlastníctve Slovenskej republiky, navyše nebolo možné (v čase 9. októbra 1998, keď tieto mal nadobudnúť navrhovateľ [REDACTED] v exekučnom konaní)

prevádzať tieto akcie na inú osobu žiadnym spôsobom, a to ani nútením výkonom práv – exekúciou a celé to urobila v konaní,

t e d a

zavinene porušila povinnosti sudcu.

Z a t o

disciplinárny súd podľa § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. **upúšťa od uloženia disciplinárneho opatrenia**, pretože to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 8. júna 2009 JUDr. G. [redacted] B. [redacted], vtedajšia predsedkyňa [redacted] podala na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania voči Mgr. A. [redacted] B. [redacted] nar. [redacted], trvale bytom [redacted] sudkyňi Okresného súdu [redacted] preto, že

ako zákonná sudkyňa vo veci Okresného súdu [redacted] sp. zn. 36 Cbr 14/2008, navrhovateľa [redacted] [redacted] o poverenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti [redacted] uznesením zo dňa 30. marca 2009, č. k. 36 Cbr 14/2008 - 204, Sa 507/B, poverila navrhovateľa [redacted] v zastúpení konateľom Mgr. Ing. I. [redacted] I. [redacted] zvolať v lehote 40 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti [redacted] s programom:

1. otvorenie
2. zvolenie orgánov mimoriadneho valného zhromaždenia
3. zmena stanov spoločnosti

4. odvolanie a voľba členov predstavenstva
5. odvolanie a voľba členov dozornej rady
6. rôzne
7. záver

a súčasne ho poverila na všetky s tým súvisiace úkony. Súčasne v uznesení zákonná sudkyňa určila, že predsedom valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] konaného na základe tohto poverenia bude Mgr. Ing. I. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] advokát, [REDAKOVANÉ] a to až do zvolenia predsedu mimoriadneho valného zhromaždenia.

[REDAKOVANÉ] je akciová spoločnosť so základným imanom 63 068 600 eur, s počtom akcií 1900, a jedná sa o akcie kmeňové, listinné, s menovitou hodnotou akcie 33 194 eur.

Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že žiadosťou zo dňa 31. januára 2008, adresovanej predstavenstvu obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] požiadal navrhovateľ o zvolenie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti [REDAKOVANÉ], pričom v žiadosti uviedol, že je vlastníkom 110 ks akcií obchodnej spoločnosti, čo predstavuje 5,78 % základného imania spoločnosti. Zo spisového materiálu je zrejmé, že navrhovateľ do súdneho spisu 36 Cbr 14/2008 založil doklad zo Strediska cenných papierov Slovenskej republiky v Bratislave, s výpisom ku dňu 9. októbra 1998, nepredložil však aktuálny výpis preukazujúci jeho vlastníctvo k akciám. Zákonná sudkyňa vychádzala vo svojom rozhodnutí z listinných dôkazov, ktoré do spisu založil navrhovateľ, vôbec nezisťovala aktuálny skutkový stav, nevyžiadala si aktuálny doklad z Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., z ktorého je absolútne zrejmé, že akcie emitované [REDAKOVANÉ] sú v súčasnosti výlučne vo vlastníctve Slovenskej republiky (v zastúpení Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky). Navyše nebolo možné (v čase 9. októbra 1998, keď tieto mal nadobudnúť navrhovateľ v exekučnom konaní) prevádzať tieto akcie na inú osobu žiadnym spôsobom, a to ani núteným výkonom práva - exekúciou predajom cenných papierov a to z dôvodu ustanovenia § 114 Exekučného poriadku, § 1 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb. a § 2 ods. 3 zákona č. 192/1995 Zb.

t e d a

konala tak, že zavinene porušila povinnosti sudcu konať svedomito a vykladať zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a rozhodovať len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom, a taktiež rozhodla svojvoľne, a jej rozhodnutie je v rozpore s právom, pričom týmto rozhodnutím spôsobila obzvlášť závažný následok,

č í m

sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. a § 116 ods. 2 písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z.

V závere návrhu uviedla, že návrh na začatie disciplinárneho konania nie je podávaný za účelom postihu sudkyne za jej právny názor, resp. za jej rozhodnutie, ale preto, že sudkyňa porušila svoje povinnosti súvisiace s vykonaním dokazovania a aplikáciou právneho predpisu. Preto v zmysle ustanovenia § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. navrhla sudkyni uložiť disciplinárne opatrenie zodpovedajúce závažnosti disciplinárneho previnenia a to odvolanie z funkcie sudcu.

Na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu navrhovateľku zastupovala JUDr. M. B. podpredsedníčka Okresného súdu, ktorá súdu aj predložila vymenovací dekrét, uviedla, že na podanom návrhu z 8. júna 2009 trvá, pričom k návrhu dodala, že navrhuje sudkyni Mgr. A. B. uložiť primeranú sankciu.

K návrhu navrhovateľky sa počas ústneho pojednávania vyjadrila aj sudkyňa Mgr. A. B.

Táto vo svojej výpovedi uviedla, že niekedy koncom februára 2008 jej bol pridelený spis so žiadosťou o poverenie zvoliť mimoriadne valné zhromaždenia navrhovateľa spoločnosti. Vec bolo nutné vybaviť na pojednávaní. Ona pracuje na Okresnom súde kde zaťaženosť na obchodnom registri je väčšia ako je celoslovenský priemer, preto spis aj priebežne preštudovala, oboznámila sa s návrhom

a ďalšími dôkazmi. Neskôr, s odstupom niekoľkých mesiacov sa navrhovateľ písomne sťažoval u predsedníčky okresného súdu na priet'ahy, na čo ju predsedníčka na toto písomne formou mailu upovedomila, keď vyhodnotila sťažnosť navrhovateľa za dôvodnú. V mesiacoch október a november 2008 preto návrh zaslala protistrane na vyjadrenie, preštudovala si spis, oboznámila sa aj s nálezom ústavného súdu a konzultovala vec aj s JUDr. S. [REDAKOVANÉ] kolegyňou zo súdu, ktorá už v rovnakej veci v minulosti rozhodovala. Dodala, že keď jej prišiel návrh na poverenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie, tak takýto návrh, ale v iných podobách, napadol aj ďalším trom sudkyniam nášho súdu, kde sa potom oni vzájomne rozprávali o danej problematike, pričom začiatkom roku 2009 do spisu inej kolegyni prišla sťažnosť navrhovateľa na priet'ahy, kde sa jej vyhrážal aj disciplinárnym konaním, preto ona jej vec vytýčila na pojednávanie a to na február 2009, kedy sa bez predvolania do pojednávacej miestnosti dostavil právny zástupca ministerstva hospodárstva a predložil návrh, aby bol na strane odporcu pripustený do konania. Právna zástupkyňa odporcu pre snehovú kalamitu prítomná nebola, tak pojednávanie odročila na koniec mesiaca marec 2009 a zaslala účastníkom konania návrh na vstup ministerstva hospodárstva do konania, s čím navrhovateľ súhlasil a odporca sa k tomuto návrhu nevyjadril. Koncom mesiaca marec 2009, keďže na pojednávaní mala všetkých účastníkov konania, vo veci pojednávala, pričom pred svojim rozhodnutím sa oboznámila aj s druhým nálezom ústavného súdu, kde tento uviedol, že vykonanú exekúciu nie je možné zvrátiť. Dodala, že o tejto skutočnosti pojednávali aj iné rozhodnutia najvyššieho súdu, keď sa voči exekúcii pokúšal prokurátor podať mimoriadny opravný prostriedok, tieto si tiež preštudovala a preto bola presvedčená, že spoločnosť [REDAKOVANÉ], vlastní akcie spoločnosti [REDAKOVANÉ] a preto návrhu na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia vyhovel. Na záver svojej výpovedi uviedla, že podľa toho, čo je jej zrejmé, tak valné zhromaždenie sa neskôr aj uskutočnilo, rozhodnutia prijaté na tomto zhromaždení sú už nemenné, ale toto jej rozhodnutie nemohlo ohroziť vlastnícke práva ministerstva hospodárstva, keďže malo právo sa valného zhromaždenia zúčastniť. Pokiaľ vie, tak uznesenia z valného zhromaždenia sa nezrealizovali, nepremietli sa do obchodného registra.

Disciplinárny súd sa po oboznámení s návrhom na začatie disciplinárneho konania a vyjadreniach navrhovateľky a sudkyne oboznámil aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 36 CbR 14/2008 vo veci poverenia zvolať mimoriadne valné zhromaždenie navrhovateľa spoločnosti [REDAKOVANÉ] voči spoločnosti

Z predmetného spisu vyplýva, že navrhovateľ, spoločnosť [redacted] podal dňa 6. februára 2008 na Okresný súd [redacted] návrh na povolenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie Obchodnej spoločnosti [redacted].

Vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. A. [redacted] B. [redacted].

V tomto spise sa ďalej nachádza nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II ÚS 159/07 z 11. decembra 2007, z ktorého je zrejmé, že v tomto rozhodnutí ústavný súd riešil otázku porušenia práva spoločnosti [redacted], na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, kde na strane 8 až 9 tohto nálezu je uvedené, že sťažovateľ, teda spoločnosť [redacted], nadobudol akcie spoločnosti [redacted] v dôsledku exekúcie. Ďalej disciplinárny súd zistil, že v spise sa nachádza aj vyjadrenie spoločnosti [redacted] k návrhu navrhovateľa [redacted], z ktorého je zrejmé, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, nakoľko v čase konania exekúcie v prospech žalobcu sa majetok a to akcie spoločnosti [redacted] stali na základe ústavného zmocnenia majetkom vo výlučnom vlastníctve štátu, na ktorý sa vzťahoval zákaz jeho prevodu akýmkoľvek spôsobom na iný subjekt a preto sa iné osoby odlišné od štátu nemohli stať vlastníkom tohto majetku, teda ani žalobca. V spise je ďalej založený aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II US 346/08 z 15. januára 2009, v ktorom opakovane ústavný súd uviedol, že základné práva spoločnosti [redacted] na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1, dohovoru boli porušené, pričom v odôvodnení svojho nálezu na strane 6 - 7 ústavný súd uviedol, že je vylúčené, aby zákonnosť priebehu exekúcie posudzoval ako prejudiciálnu otázku súd v inom konaní, teda ide o zásadu zákazu navrátenia do predošlého stavu v exekučnom konaní. Právnu istotu vytvorenú už nezmeniteľnosťou právoplatných súdnych rozhodnutí treba považovať za súčasť základného práva na ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Ďalej disciplinárny súd zistil, že v spise sa nachádza tiež žiadosť [redacted] o vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, kde pri tomto návrhu sa nachádza aj fotokópia hromadnej akcie na meno spoločnosti [redacted] ktorá nahrádza 969 kmeňových akcií akcionára [redacted] datovaná dňa 18. januára 2002.

Okrem ďalších listinných dôkazov sa v spise nachádza uznesenie Okresného súdu [redacted] sp. zn. Cbr. 14/2008, z 30. marca 2009, o povolení vykonať valné zhromaždenie spoločnosti [redacted] a aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Bratislava č. 6 MOBdo 3/2009 z 20. mája 2009, kde v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu [redacted] č. 36 Cbr 14/2008 z 30. marca 2009 Najvyšší

súd Slovenskej republiky uviedol, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, keďže si nevyžiadal zo strediska cenných papierov doklad o vlastníctve 110 kusov akcií spoločnosti [REDAKOVANÉ] a ak potom uveril len tvrdeniu navrhovateľa, že došlo k zmene majiteľa týchto akcií, porušil ustanovenie § 125 Občianskeho súdneho poriadku, pretože nezískal dôkaz o tejto skutočnosti. Taktiež okresný súd neoboznámil obsah exekučného spisu, napriek tomu na takýto dôkaz sa odvolával, pričom dôkaz v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom nemôže byť predmetom hodnotenia dôkazov.

Po tom, čo sa disciplinárny súd oboznámil s týmito dôkazmi, ako aj ďalšími listinami založenými v spise sp. zn. 36 Cbr 14/2008, sa k podanému návrhu na disciplinárne potrestanie sudkyne Mgr. A [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] vyjadrovala navrhovateľka tak, že uviedla, že navrhuje, aby bola sudkyňa potrestaná, teda aby bola uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia a aby jej bolo uložené primerané disciplinárne potrestanie.

Obhajca sudkyne na ústnom pojednávaní uviedol, že v rokoch 2008 a 2009 prebiehal skrytý boj medzi ústavným súdom a Najvyšším súdom Slovenskej republiky, kedy tieto inštitúcie navzájom nerešpektovali svoje rozhodnutia, čo si však sudkyňa nemohla dovoliť urobiť, v spise mala dôkazy, ktoré vyhodnotila v prospech navrhovateľa a preto vo veci rozhodla v jeho prospech. Nebolo ničím preukázané, že by si nesplnila povinnosti sudcu, nemožno u nej hovoriť ani o svojvôli a samotná skutočnosť, že jej rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, neznamená, že konala protizákonne. Navrhol preto, aby bola podľa § 129 ods. 4 zákona o sudcoch spod disciplinárneho obvinenia oslobodená.

Sudkyňa Mgr. B [REDAKOVANÉ] sa vo svojom záverečnom návrhu len stručne vyjadrila, že trvá na svojom prednese, ničoho protiprávneho sa nedopustila a pridržava sa návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 116 ods.1 písm. a/ zákona č.385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní na ústnom pojednávaní dospel k záveru, že sudkyňa Mgr. A [REDAKOVANÉ] B [REDAKOVANÉ] svojím konaním zavinené nesplnila, resp. porušila

povinnosti sudcu objektívne zistiť skutkový stav, najmä tým, že vo svojom rozhodnutí sp. zn. 36 Cbr 14/2008 z 30. marca 2009 hodnotila dôkazy, ktoré vôbec nevykonala, najmä nevyžiadala si zo strediska cenných papierov dôkaz o tom, či navrhovateľ je skutočne vlastníkom 110 kusov akcií spoločnosti [REDAKOVANÉ] konštatovala priebeh exekúcie napriek tomu, že spis o exekúcii si nevyžiadala, neoboznámila ho na pojednávaní, ale len konštatovala skutočnosti, ktoré jej na pojednávaní uviedla právna zástupkyňa navrhovateľa.

Na základe týchto dôkazov preto disciplinárny súd dospel k záveru, že sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č.385/2000 Z. z. Nestotožnil sa však s pôvodným návrhom navrhovateľky, predsedníčky Okresného súdu [REDAKOVANÉ] ktorá sa domáhala, aby bola sudkyňa Mgr. B. [REDAKOVANÉ] postihnutá za závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b./, písm. f/ zákona č.385/2000 Z. z. Na ústnom pojednávaní nebolo preukázané, že by zavineným nesplnením alebo porušením povinnosti sudcu podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č.385/2000 Z. z. vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, bola jeho škodlivosť zvýšená, keďže v dôsledku mimoriadneho opravného opatrenia bolo napadnuté uznesenie sudkyne zrušené a následky, ktoré ním hrozili, nenastali. Taktiež nebolo preukázané, že by išlo o svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré by bolo v rozpore s právom, keďže sudca vychádzal z dôkazov, ktoré boli založené v spise a len si nevyžiadal všetky podklady pre svoje rozhodnutie a k svojmu rozhodnutiu dospel len na základe dôkazov, ktoré boli v spise a ktoré pre jeho rozhodnutie neboli dostatočné.

Z uvedeného dôvodu potom disciplinárny súd musel pri rozhodovaní o potrestaní sudkyne za zistené disciplinárne previnenie hodnotiť všetky okolnosti prípadu, konanie sudkyne, možný následok, ktorý hrozil, ale nenastal a potom dospel k záveru, že je možné za zistené disciplinárne previnenie aj postupovať v zmysle § 117 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z., kde je uvedené, že disciplinárny súd môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo za porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

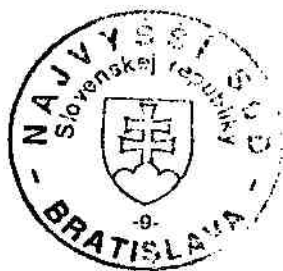

Takýto postup disciplinárny súd považuje za dostatočný, pretože sudkyňa priznala, že vytýkané dôkazy nezískala, bránila sa tým, že ostatné dôkazy, ktoré mala v spise, považovala za dostatočné, hroziaci následok nenastal, štát neprišiel o majetok.

Z týchto dôvodov preto disciplinárny súd vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Banskej Bystrici 24. februára 2010

JUDr. Štefan Lesňák, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Jozef Mikluš

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková